

Arrest

nr. 74 615 van 3 februari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 4 november 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 31 augustus 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VERRELST, die loco advocaat D. CHABOT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 december 2005 dient verzoeker een asielaanvraag in.

1.2. Op 6 april 2007 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 26 april 2007 dient verzoeker een beroep in tegen deze beslissing bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, waar dit beroep in eerste instantie niet werd geregistreerd.

1.4. Op 12 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.5. Op 14 april 2011 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest nr. 59 762.

1.6. Op 31 augustus 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk. Deze beslissing werd ter kennis gebracht op 4 oktober 2011 en vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 12.12.2009 werd ingediend door:

J.S.M. {...}

In toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene Vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, § 1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006. Betrokkenes advocaat beroept zich — met behulp van het typeformulier - op de vrijstelling voorzien in artikel 9bis§1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006, die stelt dat betrokkene geen identiteitsdocument moet voorleggen gezien de lopende asielaanvraag. Deze asielaanvraag werd echter afgesloten met de beslissing van de RW op 18.04.2011. De administratie is verplicht om over te gaan tot een beslissing rekening houdende met alle relevante elementen waarover zij op dat ogenblik beschikt. Aangezien wij vaststellen dat de asielpcedure van betrokkene thans is afgelopen, kan hij zich niet meer beroepen op een documentaire vrijstelling, zoals voorzien in artikel 9bis§1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006. Uit zijn dossier blijkt eveneens dat betrokkene noch enig bewijs voorlegt om zijn identiteit te staven noch enige rechtvaardiging aanbrengt voor de afwezigheid van een identiteitsdocument (zoals begrepen in de omzendbrief van 21.06.2007 (punt II C 1 -b)). Bovendien stelt de RW in zijn arrest nr. 26.814 d.d. 30.04.2010 het volgende: “het komt in de eerste plaats de verzoekende partij toe om erover te waken zich te bekwamen in elke procedure die zij heeft ingesteld, en, indien nodig, deze procedures te vervolledigen en te actualiseren. Het door betrokkene voorgelegde stuk met name zijn attest van immatriculatie kan niet door onze diensten aanvaard worden als zijnde een identiteitsdocument aangezien een attest van immatriculatie afgeleverd wordt door de gemeente, in het kader van een asielaanvraag, op basis van de door hem verstrekte identiteitsgegevens. Bovendien stelt de omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart. De advocaat beweert dat betrokkene geen contact kan/mag/durft op te nemen met de Egyptische ambassade in België ten einde een nieuw paspoort te verkrijgen aangezien zijn laatste contact met Egypte (ten einde bijkomende bewijsstukken te verkrijgen voor zijn asielverhaal) tot de dood van zijn contactpersoon heeft geleid. Betrokkene legt echter geen enkel bewijs voor om deze bewering te staven. Het is aan betrokkene zelf om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De louteren bewering kan niet aanvaard worden als zijnde een rechtvaardiging aanbrengt voor de afwezigheid van een identiteitsdocument. Gezien deze aanvraag noch van een identiteitsstuk, noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan vergezeld is, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag dus niet vervuld.”

1.8. Op 20 oktober 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven (bijlage 13quinquies).

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 7 en volgende van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de omzendbrief van 21 juni 2007 inzake de toepassing van de artikelen 9bis en 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt het volgende:

“Schending van artikel 9bis van de Wet van 15/12/1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in gevoegd bij artikel 4 van de wet van 15/9/2006 tot wijziging van de wet van 15/12/1980 ; Alsmede artikel 7 e.v. van het K.B. van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : Alsmede de omzendbrief van 21/06/2007 inzake de toepassing van artikel 9bis en 9 ter Vreemdelingenwet; Deze wetsbepalingen bespreken ondermeer de ontvankelijkheidsvoorwaarden van een aanvraag tot het bekomen tot een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis en 9 ter van de Vreemdelingenwet; Zij bepalen ondermeer dat om ontvankelijk te zijn de aanvraag dient vergezeld te worden door een kopij van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel of een kopij van een nationale identiteitskaart, of van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te tellen van deze voorwaarde;

111.1.1. Motivering bestreden beslissing. Dat de aanvraag onontvankelijk verklaard werd en dus een beoordeling kreeg in de ontvankelijkheidsfase, geenszins een beoordeling met betrekking tot de gegrondheid; 1. Dat de bestreden beslissing als volgt stelt: “De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9 bis §1 van de wet van 15/12/1980, gewijzigd door art 4 van de wet van 15/09/2006. Betrokkenes advocaat beroept zich - met behulp van het typeformulier — op de vrijstelling voorzien in artikel 9bisA van de wet van 15/12/1980, gewijzigd door art 4 van de wet van 15/09/2006, die stelt dat betrokkene geen identiteitsdocument moet voorleggen gezien de lopende asielaanvraag. Deze asielaanvraag werd echter afgesloten met de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 18/4/2011. 3 De administratie is verplicht om over te gaan tot een beslissing rekening houdende met alle relevante elementen waarover zij op dat ogenblik beschikt. Aangezien wij vaststellen dat de asielprocedure van betrokkene thans is afgelopen, kan hij zich niet meer beroepen op een documentaire vrijstelling, zoals voorzien in artikel 9bisA van de wet van 15/12/1980, gewijzigd door art 4 van de Wet van 15/09/2006. Uit zijn dossier blijkt eveneens dat betrokkene noch enig bewijs voorlegt om zijn identiteit te staven noch enige rechtvaardiging aanbrengt voor de afwezigheid van een identiteitsdocument (zoals begrepen in de omzendbrief van 21/06/2007 punt II C 1-b). De advocaat beweert dat betrokkene geen contact kan/mag/durft opnemen met de Egyptische ambassade in België ten einde een nieuw paspoort te verkrijgen aangezien zijn laatste contact met Egypte (ten einde bijkomende bewijsstukken te verkrijgen in zijn asielverhaal) tot de dood van zijn contactpersoon heeft geleid. Betrokkene legt echter geen enkel bewijs voor om deze bewering te staven Verzoeker is het met deze motivering niet eens en wel om de volgende redenen:

111.1.2. Bespreking van de schending ten gronde: III. 1.2.1. Geen beoordeling ten gronde — afwijzing wegens onontvankelijkheid. De aanvraag van verzoeker werd onontvankelijk verklaard; De aanvraag van verzoeker werd onontvankelijk verklaard omwille van het feit dat verzoeker niet voldeed aan de identiteitsvoorwaarden zoals opgesomd in de bepalingen zoals opgesomd in het middel; Verweerster houdt voor dat verzoeker wel voldeed op het moment van de aanvraag; Dit staat ook niet ter discussie verzoeker bevond zich dd. 12/12/2009 immers in een nog niet afgesloten asielprocedure die slechts anderhalf jaar later zal afgesloten worden bij middel van een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 18/4/2011; Zoals verweerster erkent, heeft verzoeker hierop gewezen in zijn ingediende verzoekschrift, en zoals ook mag blijken uit de 5de paragraaf (hiervoor opgenomen) van de bestreden beslissing heeft verzoeker bovendien uitgelegd waarom (benevens de lopende asielprocedure) hij geen contact kon of durfde opnemen met de Egyptische ambassade; Er is dus geen discussie over het feit dat verzoeker op het moment van de aanvraag 12/12/2009, voldeed aan de ontvankelijkheidsvereisten en dit minstens tot en met de datum van het afsluiten van de asielaanvraag bij beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 18/4/2011; 4

111.1.2.1. Met betrekking tot het tijdstip van de beoordeling van de ontvankelijkheidsvoorwaarden. Dat verwerende partij voorhoudt dat zij thans op het moment van het nemen van de beslissing (31/08/2011) dient rekening te houden met de situatie zoals deze zich thans voordoet, op het moment van het nemen van de bestreden beslissing; Dat zij schrijft: “De administratie is verplicht om over te gaan tot een

beslissing rekening houdende met alle relevante elementen waarover zij op dat ogenblik beschikt. Aangezien wij vaststellen dat de asielpprocedure van betrokkene thans is afgelopen, kan hij zich niet meer beroepen op een documentaire vrijstelling, zoals voorzien in artikel 9bisA van de wet van 15/12/1980, gewijzigd door art 4 van de wet van 15/9/2006" (eigen onderlijning) Dat zulks een schending is van de bepalingen van artikel 9bis van de Wet van 15/12/1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in gevoegd bij artikel 4 van de wet van 15/9/2006 tot wijziging van de wet van 15/12/1980 ; Alsmede artikel 7 e.v. van het K.B. van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de Wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : Alsmede de omzendbrief van 21/06/2007 inzake de toepassing van artikel 9bis en 9 ter Vreemdelingenwet. Dat immers het immers inherent aan de ontvankelijkheid — beoordeling is, dat deze ad limine litis worden beoordeeld, en dus op het moment van de aanvraag niet op het tijdstip van de beslissing zelf; Dat zulks ander zou leiden tot het onmogelijk kunnen beoordelen of men wel een aanvraag kan indienen; Dat de Raad van State in een gelijkaardige zaak reeds geoordeeld heeft dat de beoordeling van de ontvankelijkheidsvoorwaarden dient beoordeeld te worden op het moment van de aanvraag en dat zulks geen afbreuk doet aan het algemeen rechtsprincipe dat rekening dient gehouden te worden met alle actuele elementen; Dat het arrest in kwestie handelt over de toepassing van artikel 9ter Vreemdelingenwet, doch dat de bepalingen mutadis mutandis kunnen worden toegepast op artikel 9bis vreemdelingenwet, nu de ontvankelijkheidsvoorwaarde met betrekking tot de identiteit geen onderscheid maakt tussen beide artikelen; Dat het arrest overduidelijk bepaalt:

5 2.4.1. Overwegende dat de initieel bestreden beslissing van 13 juli 2009 de aanvraag van de verwerende partij onontvankelijk verklaart omdat "de aanvraag niet vergezeld (ging) van volgende inlichtingen: een afschrift van het nationaal paspoort of van een identiteitskaart hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, §3, en in toepassing van artikel 7, §1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007)"; dat de verwerende partij, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelde dat de Dienst Vreemdelingenzaken rekening bad dienen te houden met haar (tweede) asielaanvraag, aanvraag die niet hangende was op het ogenblik van het indienen van de verblijfsaanvraag en pas naderhand werd ingediend; 2.4.2. Overwegende dat op het ogenblik van het nemen van de initieel bestreden beslissing, artikel 9ter, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf., de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen als volgt luidde: "1 De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen. De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op: Dat de Raad van State verder stelt dat:

2.4.3. Overwegende dat uit de voormelde bepalingen volgt dat de Dienst Vreemdelingenzaken de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk moet verklaren wanneer deze niet vergezeld is van een identiteitsdocument of van de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet; dat uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt dat de zogenaamde "documentaire ontvankelijkheids. voorwaarde" wordt gesteld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag; dat de overweging in het bestreden arrest dat artikel 9ter, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet "het algemeen principe niet uit(sluit) dat het bestuur op het ogenblik dat zij een beslissing treft dient rekening te houden met alle elementen waarover ze op dat moment beschikt", geen afbreuk kan doen aan de duidelijke ontvankelijkheidsvoorwaarden vermeld in artikel 9ter en zijn uitvoeringsbepalingen; dat het bestreden arrest dan ook strijdig is met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet; dat het eerste middel gegrond is; Dat de Raad van State overduidelijk is en stelt dat wel degelijk dient rekening gehouden te worden met de alle elementen waarover het bestuur beschikt op het moment van de beoordeling, doch dat de ontvankelijkheidsvoorwaarden (ook in deze zaak ging het over de identiteitsvoorwaarde) dient beoordeeld te worden op het moment van de aanvraag en niet op het moment van het nemen van de beslissing; De Raad van State concludeert dat anders oordelen een schending zou inhouden van artikel 9ter (in casu 9bis) van de Vreemdelingenwet; Dat door te stellen dat de identiteitsvoorwaarde (zijnde een ontvankelijk voorwaarde) dient beoordeeld te worden op het moment van de beslissing, rekening

houdende met de elementen die men “thans” heeft, miskent men artikel 9bis en de overige hiervoor geciteerde bepalingen; De bestreden beslissing dient dan ook geschorst en vernietigd te worden”

2.2. Verzoeker betoogt in essentie dat hij op het moment van het indienen van zijn aanvraag voldeed aan de uitzondering inzake de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde omdat zijn asielprocedure op dat ogenblik nog hangende was en dat de beoordeling van deze voorwaarde dient te geschieden op het tijdstip van de aanvraag en niet op het tijdstip van de beslissing. Verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad van State om zijn standpunt kracht bij te zetten en meent dat de rechtspraak hierin vervat mutadis mutandis kan toegepast worden op zijn geval.

2.3. Artikel 9bis, §1 van de Vreemdelingenwet (op het moment van de aanvraag) luidt als volgt:

“§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst.”*

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt kan de door hem aangehaalde rechtspraak van de Raad van State in casu niet dienstig worden aangevoerd om zijn standpunt te onderbouwen. Uit voormeld arrest blijkt dat de Raad van State oordeelde dat de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet gesteld wordt op het ogenblik van het indienen van de aanvraag. Dit houdt in dat de vreemdeling bij het indienen van de aanvraag moet aantonen dat hij voldoet aan de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde of de uitzonderingen daarop, waaronder een hangende asielaanvraag. In het geval waarover de Raad van State zich diende uit te spreken, bleek de vreemdeling op het ogenblik van het indienen van zijn aanvraag hoegenaamd niet onder deze uitzonderingsbepaling te vallen omdat hij op dat ogenblik geen asielaanvraag hangende had. Pas na het indienen van zijn aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet had de vreemdeling ook een asielaanvraag ingediend. Dit element kon evenwel niet in rekening worden gebracht omdat op het ogenblik van het indienen van de verblijfsaanvraag zelf, de vreemdeling niet het voorwerp was van een hangende asielaanvraag en aldus op dat ogenblik niet voldeed aan deze uitzonderingsbepaling. Deze rechtspraak inzake artikel 9ter van de Vreemdelingenwet houdt aldus in dat de vreemdeling, wil hij zich dienstig kunnen beroepen op de uitzonderingsgronden inzake de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde, al op het ogenblik van de aanvraag dient te voldoen aan de uitzonderingsbepaling(en), zo niet is zijn aanvraag onontvankelijk.

In casu zijn zowel de juridische als feitelijke omstandigheden van de zaak verschillend. Verzoeker heeft namelijk een aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ingediend, en niet op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, en heeft zich in deze aanvraag beroepen op de uitzondering dat hij een asielaanvraag hangende had. Op het ogenblik van het indienen van zijn verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet had verzoeker inderdaad een asielaanvraag hangende. Dit wordt ook erkend door de verwerende partij. Evenwel bleek op het ogenblik dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de bestreden beslissing nam, dat de asielaanvraag van verzoeker reeds afgewezen was bij arrest nr. 59 762 van 14 april 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,*

toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoot."

Verzoeker betwist niet dat zijn asielaanvraag werd afgewezen met het hoger vermelde arrest nr. 59 762 van de Raad. Verzoeker wist of behoorde te weten dat hij vanaf dat ogenblik zijn verblijfsaanvraag diende aan te vullen zodat deze zou voldoen aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden. Om na te gaan of de aanvrager van een verblijfsmachtiging een asielzoeker betreft wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen, dient verweerder zich te plaatsen op het ogenblik dat hij de bestreden beslissing neemt (cf. RvS 26 februari 2009, nr. 4069 (c)). Op dat ogenblik bevond verzoeker zich in casu niet meer onder de in artikel 9bis, § 1, tweede lid, eerste streepje van de Vreemdelingenwet voorziene uitzondering, zodat verweerder in de beslissing correct vaststelt dat verzoeker zich niet meer kan beroepen op een documentaire vrijstelling.

Verzoeker kan niet worden gevolgd in zijn betoog. Een schending van de door hem aangehaalde bepalingen wordt niet aangetoond.

Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER